

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupena Mgr. Janem Bučkem, advokátem se sídlem Vítězslava Nezvala 604, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, o žalobě proti souhlasům žalovaného ze dne 25. 1. 2010 vyznačeným na geometrickém plánu č. 952-344/2009 ze dne 10. 12. 2009, č. 950-344/2009 ze dne 7. 12. 2009 a č. 951-344/2009 ze dne 7. 1. 2010, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 1. 2025, č. j. 22 A 55/2024 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě se žalobkyně domáhala zrušení souhlasů s dělením pozemků ze dne 25. 1. 2010, které žalovaný vyznačil na záhlaví označených geometrických plánů. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nepřipustná, neboť žalobkyně napadala úkony, které nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“). Žalobu proto odmítl.

[2] Krajský soud konstatoval, že na projednávanou věc nedopadají závěry usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017 - 43, č. 3931/2019 Sb. NSS. Žalobkyní napadené souhlasy jsou totiž *sděleními* podle § 82 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (*dále „starý stavební zákon“*), které nemají povahu *souhlasů* podle starého stavebního zákona coby rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Krajský soud přitom vycházel z dřívějšího rozsudku NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 8 As 192/2014 - 68, v němž NSS postup podle § 82 odst. 3 věty druhé starého stavebního zákona odlišil od postupů vedoucích k vydání souhlasů podle starého stavebního zákona. Přestože toto odlišení NSS učinil ve vztahu k úpravě starého stavebního zákona účinné až po vyznačení žalobkyní napadených souhlasů (konkrétně ve vztahu ke znění účinnému od 1. 1. 2013), jeho závěry jsou dle krajského soudu plně použitelné i na úpravu předcházející, neboť podle důvodové zprávy k citovanému zákonu došlo novou úpravu pouze ke sjednocení praxe správních orgánů.

[3] Poté co shledal nepřipustnost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. zvažoval krajský soud, zda je možné žalobu posoudit jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. Jelikož dospěl k závěru, že taková žaloba by v dané věci v každém případě byla nepřipustná pro opožděnost, nepoučoval žalobkyni o možnosti uplatnění jiného žalobního typu.

II. Kasační stížnost žalobkyně

[4] Žalobkyně (*dále „stěžovatelka“*) napadá usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodu, který podřadila pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatelka namítá, že se krajský soud nevypořádal se skutečností, že vyznačené souhlasy byly zkonsumovány zápisem Dohody o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví ze dne 17. 5. 2010 do katastru nemovitostí. Odkaz na rozsudek 8 As 192/2014 - 68, který vycházel z pozdější právní úpravy, je proto nepřiléhavý s přihlédnutím k usnesení rozšířeného senátu 1 As 436/2017 - 43 (stěžovatelka odkazuje na bod 28 a násl. usnesení rozšířeného senátu). Napadené usnesení je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

[6] Stěžovatelka rovněž namítá, že krajský soud se bez dalšího ztotožnil s vyjádřením žalovaného k žalobě v části týkající se nemožnosti použití usnesení rozšířeného senátu 1 As 436/2017 - 43. V důsledku toho došlo k porušení rovnosti účastníků řízení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] NSS neshledal nedostatky podmínek řízení či jiné překážky, které by bránily dalšímu postupu a rozhodnutí ve věci. Napadené usnesení proto NSS přezkoumal v rozsahu a z důvodů vymezených v kasační stížnosti s přihlédnutím k případným vadám, které je povinen zkoumat z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost **není** důvodná.

pokračování

[9] NSS se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Tu však u napadeného rozsudku neshledal. Podle konstantní judikatury NSS je krajský soud povinen vypořádat se v odůvodnění rozhodnutí s obsahem žalobních námitek, přičemž tento požadavek nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každý jednotlivý argument (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 - 130, či ze dne 12. 3. 2024, č. j. 4 Afs 119/2022 - 47, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10). Krajský soud v souladu s uvedenou judikaturou postupoval a v napadeném rozsudku vypořádal uplatněné žalobní námitky.

[10] Krajský soud nepochybil, když v napadeném usnesení vycházel z rozsudku 8 As 192/2014 - 68, který vycházel z pozdějšího znění § 82 odst. 3 starého stavebního zákona. Souhlas žalovaného vydaný podle právní úpravy účinné před 1. 1. 2013 má podobu otisku razítka s textem: „*Stavební úřad souhlasí s navrhovaným dělením pozemků dle tohoto geometrického plánu. -5-*“ Takovéto prosté sdělení nenaplnuje znaky rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., které jsou vlastní souhlasům podle stavebního zákona, jimiž se NSS zabýval v usnesení rozšířeného senátu 1 As 436/2017 - 43 (viz zejména bod 31. a 33. citovaného usnesení). Stěžovatelkou odkazované a citované body tohoto usnesení jsou vytržené z kontextu a poskládané za sebe způsobem, který hovoří v prospěch stěžovatelky více než skutečný text usnesení. Tato kasační námitka proto není důvodná.

[11] NSS dále konstatuje, že krajský soud neporušil zásadu rovnosti účastníků řízení, když se ztotožnil s vyjádřením žalovaného k žalobě. Úkolem soudu je posoudit, který z účastníků soudního řízení je v právu a čí argumenty převáží. Pokud tedy stěžovatelka v žalobě namítala, že se na posuzovanou věc uplatní závěry usnesení rozšířeného senátu 1 As 436/2017 - 43 a žalovaný ve svém vyjádření tvrdil opak, krajský soud pouze posoudil vzájemně sporná tvrzení. Prostý nesouhlas stěžovatelky se tím, že krajský soud nepřevzal její názor, však nezakládá porušení zásady rovnosti účastníků řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Na základě výše uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti. Proto ji postupem podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl (výrok I. tohoto rozsudku).

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku). Žalovaný měl v řízení o kasační stížnosti plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto mu NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2025

Michal Bobek
předseda senátu